

இடம் பொருள் கலைஞர்

58

“ஏறத்தாழ இருபதாண்டு காலமாக இந்தச் சிறைச்சாலை அமைப்பதற்கான பணிகள் தொடங்கி நடைபெற்று வருகின்றன. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே ‘ஆவுடையார்கோவில்’ திருப்பணி என்று சொல்வார்கள். அது ஆரம்பித்து இன்னும் முடியவில்லை. ஒரு காலத்தில் அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் எல்லாம் வாழ்ந்த அந்தக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது, ஆவுடையார்கோவில் திருப்பணி. இன்னும் அந்தக் கோவில் திருப்பணிகள் முடிவடையவில்லை. அங்கே மிச்சமிருக்கிறது, இங்கே பாக்கியிருக்கிறது என்று சொல்கின்ற அளவிற்குத்தான் அந்தத் திருப்பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அதைப்போல, இந்தப் பக்கம் நான் செல்லும் போதெல்லாம், புழல் சிறைச்சாலை முடிவடைந்துவிட்டதா, திறப்பு விழா எப்போது என்று கேட்பதுதான் எனக்கு வேலை. முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறது என்று சொல்வது அதிகாரிகளுடைய வேலை என்று இருந்த நிலை மாறி, ‘அப்பாடா, முடிவடைந்து விட்டது. இனி திறக்கப்பட வேண்டியதுதான் பாக்கி’ என்று என்னிடம் சொல்லி, இன்று திறந்தும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது..!”

இவ்வாறு முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் கோவில் உவமைக்கு உரித்தான சிலை... புழல் மத்திய சிறை..!

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் மிச்சம்

இந்தியாவின் முதல் சுதந்திரப் போராட்டம் என்று கருதப்படுகிற ‘சிப்பாய்க் கலகம்’, 1857-ஆம் ஆண்டு வெடித்தது. அதற்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கட்டப்பட்டது சென்னை சிறைச்சாலை. ஆங்கிலேயர்களால் இந்தியாவில் கட்டப்பட்ட முதல் சிறைச்சாலை அதுதான். தொடக்கத்தில், குற்றவாளிகள் அந்தமான் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவதற்கு முன்பு, சென்னை சிறையில் கொஞ்ச நாள் தங்க வைக்கப்பட்டுப் பிறகு அந்தமானுக்குக் கொண்டு போகப்படுவார்கள். பின்னாளில், இது சென்னை மத்திய சிறைச்சாலை என்று மாறியது.

ஏறத்தாழ 12 ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைந்திருந்த

பல்வேறு துறைகளில் தொலைநோக்குப் பார்வையுடன், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் செயல்படுத்திய திட்டங்கள், உருவாக்கிய கட்டமைப்புகள் குறித்து இந்தப் பகுதியில் பார்த்து வருகிறோம். இந்த வாரம் **புழல் மத்திய சிறைச்சாலை**.

புழல் மத்திய சிறைச்சாலை

ஆசியாவுக்கு வழிகாட்டியான பண்புக்கூடம்!

அந்தச் சிறைச்சாலையில், தங்கள் நாட்களைக் கழித்த தலைவர்கள், தியாகிகள், ஊரே அஞ்சி நடுங்கிய கொலைகாரர்கள் எத்தனை யோ பேர். சிறையின் ஒரு பக்கம் பூங்கா ரயில் நிலையமும், இன்னொருப் பக்கம் கூவம் ஆறும் அமைந்திருந்தன. இதனால் சிறையைக் காலத்துக்கு ஏற்ப, மாறி வரும் சமூகச் சூழலுக்கு ஏற்ப விரிவு படுத்தப்பட முடியாத சூழல் இருந்தது.

சென்னை, கோவை, கடலூர், வேலூர், திருச்சி, மதுரை, பாளையங்கோட்டை என தமிழ்நாட்டில் ஏழு மத்திய சிறைச்சாலைகள் உள்ளன. இவற்றில் சென்னை, திருவள்ளூர், காஞ்சிபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள நீதிமன்றங்களில் தண்டிக்கப்படும் குற்றவாளிகளைத் தங்கவைக்க சென்னை மத்திய சிறையில் போதிய இடவசதி இல்லாத காரணத்தால், அவர்கள் வேலூர் மத்தியச் சிறைக்கு அனுப்பப்படும் நிலை இருந்தது. இதனால், சென்னையில் இருந்த ஆங்கிலேய மிச்சத்தை இடித்துவிட்டு, புழலில் பெரிய சிறை அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

நல்ல காற்றைச் சுவாசிக்க...

புதிய சிறை ஏற்படுத்துவதற்கான முடிவு திடீரென்று எடுக்கப்பட்டது அல்ல. 1961-ஆம்

ஆண்டே, புதிய சிறைக்கான நில எடுப்புப் பணிகள் திருவள்ளூர் மாவட்டம், புழல் கிராமத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சிறைக் கட்டுமானப் பணிகள் 1981-ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய போதும், அவை பலகாலமாக நிறைவடையாமல் இருந்தன.

இந்நிலையில், கலைஞர் தலைமையிலான கழக அரசு, 1996-ஆம் ஆண்டு கட்டுமானப் பணிகளை விரைவுபடுத்தியது. அதற்காக ஒரு கோடியே 22 இலட்சத்து 31 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கியது. தொடர்ந்து,

முழுவீச்சில் நடைபெற்ற கட்டுமானப் பணிகள் முடிவடைந்து, முதற்கட்டமாக 200 சிறைவாசிகளை அடைக்கும் அளவுக்குச் சிறை தயாரானது. அந்தச் சிறைக்கூடம் 2000-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26 முதல் இயங்கத் தொடங்கியது.

இங்கு மேலும் அதிக அளவில் சிறைவாசிகளை அடைத்து வைப்பதற்கான இடவசதியை ஏற்படுத்த, 2000-ஆம் ஆண்டு மற்றும் 2006-2011 ஆட்சிக் காலத்தில் சுமார் 80 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அதைக் கொண்டு 1,250 சிறைவாசிகளை இருக்க வைக்கக்கூடிய ஆண்களுக்கான இரண்டு சிறைகளும், 500 சிறைவாசிகளை இருக்க வைக்கக்கூடிய பெண்கள் சிறை ஒன்றும் என மொத்தம் 3 ஆயிரம் சிறைவாசிகளுக்கான இடமாகப் புழல் மத்திய சிறைக் கழக அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டு,

புழல் சிறைச்சாலையில் சிறைவாசிகளின் மனநலனைப் பேண, தியான மண்டபம், மறு வாழ்வு மையம், உணவகம், திறந்தவெளித் திரையரங்கம், தொழிற்பயிற்சிக் கூடம், உடற்பயிற்சிக் கூடம், கணினிப் பயிற்சி மையம், பள்ளிக் கூடம் மற்றும் நூலகம் ஆகியவை உள்ளன.

அவை தவிர, தண்டனை பெற்ற சிறைவாசிகளுக்காக 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனையும், விசாரணை மற்றும் காவல் கைதி களுக்காக 30 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனையும், பெண் கைதிகளுக்காக 10 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையும் உள்ளன. மேலும், அனைத்து அறைகளிலும் மின்விசிறிகள், எவர்சில்வர் பாத்திரங்களில் உணவு, நவீன வசதிகளுடன் குளியலறைகள், இலவச சட்ட ஆலோசனை மையம் ஆகியவையும் உள்ளன.

பழைய சிறை இடிக்கப்பட்ட இடத்தில், மருத்துவக் கல்லூரி செயல்பட்டு வருகிறது.

2006-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26 அன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது.

சிறை திறப்பு விழாவின்போது, கலைஞர் இப்படிச் சொன்னார்: “3,000 பேர் இந்தச் சிறைச்சாலையிலே இனிமேல் தங்குவதற்கேற்ற வகையில், அவர்களை இங்கே தண்டிக்கின்ற வகையில் அடைக்கப்பட்டாலும்கூட, நல்ல சுவாசக் காற்றைப் பெறுகின்ற நிலையிலும், நல்ல சுகாதாரத்தை அடைகின்ற நிலையிலும் இந்த வளாகம் அமைக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். சிறைச்சாலை என்று சொல்லி அவர்களை மூச்சுவிட முடியாமல் அடைத்து வைப்பது, அடைத்தவர்களுக்கும் கொடுமை, அடைபட்டவர்களுக்கும் கொடுமை. அந்தக் கொடுமை இனி சிறைகளிலே இருக்கக்கூடாது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக, ஆசியா கண்டத்திலேயே இந்தச் சிறைச்சாலை, மற்ற சிறைச்சாலைகளுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டக் கூடியது என்ற அளவில், இன்றைக்கு நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது”.

சிறைச்சாலை என்பது குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கின்ற இடம், கொடுமைப்படுத்துகிற இடம், சித்ரவதை செய்கின்ற இடம் என்கிற நிலை ஒரு காலத்திலே இருந்தது. அது மெல்ல மெல்ல மாறி, பயிற்சி அளிக்கின்ற இடமாக, பண்படுத்துகின்ற இடமாக, பண்புகளைக் கற்பிக்கின்ற இடமாக, வாழ்க்கையை எப்படி வாழ வேண்டுமென்று சொல்லித் தருகின்ற கூடமாக சிறைச்சாலைகள் அமைய வேண்டும் என்று கலைஞர் கூறிச் சொன்றதற்கு ஏற்ப, இன்று அந்தச் சிறைச்சாலைப் பலரைப் பண்படுத்தி வருகிறது.

...வலம் வருவோம்

உணவுப் பழக்கமும் பொறுப்பற்ற அரசும்...

10க்கள் எந்த வகையான உணவுப் பழக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதை, மக்களே முடிவு செய்து கொள்ளட்டும் என்பதுதான் மக்கள் நல அரசின் கொள்கையாக இருக்க முடியும். ஆனால், இந்த உணவுகளைச் சாப்பிடக்கூடாது, புறக்கணிக்க வேண்டும் எனச் சில இந்து மதவாத அடிப்படைவாதிகள் வடமாநிலங்களில் மக்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து வருவது நாம் அறிந்ததுதான். இப்போது அந்தப் பணியை ராஜஸ்தான் மாநில அரசே கையில் எடுத்து, மக்களை தண்டிக்கத் தொடங்கியுள்ளதுதான் கொடுமைகளின் உச்சமாக உள்ளது.

ராஜஸ்தான் மாநிலத்தின் அல்வார் மாவட்டத்தில் ஒரு கிராமத்தில் மாட்டிறைச்சி விற்பனை செய்ததாக, அந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த 25 பேர் மீது வழக்குப் பதிவு செய்துள்ளது அரசு. அத்துடன் விட்டிருந்தால் பரவாயில்லை எனலாம். ஆனால், அவர்களின் வீடுகளைப் புல்டோசர் மூலம் இடித்துத்

தரைமட்டமாக்கியதுடன், அந்தக் கிராமத்தினர் பயிரிட்டிருந்த பயிர்களையும் டிராக்டர் கொண்டு அழித்துள்ளனர். உணவுக் கட்டுப்பாடு என்பது அரசின் கொள்கையாக இருந்தால், அதை மீறுபவர்களைச் சட்டத்தின் துணைகொண்டு தண்டனை பெற்றுத் தரலாம். ஆனால், அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளையே பறிப்பது பாசிச அரசு என்பதற்கான அடையாளம் எனச் சமூக வலைத்தளங்களில் மக்கள் கண்டனம் தெரிவித்து வருகின்றனர்.

இதுதான் மத அடிப்படையாதிகள் இந்தியா முழுவதும் உருவாக்க விரும்பும் ஆட்சி மாடல். ஆனால், அதற்கு எதிராக மக்களின் கல்வி, சமூக வாழ்க்கை, அடிப்படை உரிமை ஆகியவற்றின் மீது பொறுப்புள்ள அரசாக திராவிட மாடல் அரசு திகழ்வதை இந்தியா உணரத் தொடங்கியுள்ளது. அது அரசியல் மாற்றமாக மாறும் நாள் தொலைவில் இல்லை.

ஃப்ளாஷ்பேக்

விசாரிப்பும் வாழ்த்தும்!

1982-ஆம் ஆண்டு நான் என்னுடைய பள்ளிப் படிப்பை முடித்திருந்த நிலையில், தலைவர் கலைஞர் அவர்களை நேரில் சந்தித்து வாழ்த்துப் பெற என்னுடைய தந்தையுடன் சென்றேன்.

நேரில் பார்த்ததும் கல்வித் தகுதி குறித்து விசாரித்தார், ‘அடுத்து என்ன செய்யப் போற’ என்றும் விசாரித்து, வாழ்த்தினார். அவருடைய அக்கறையும் வாழ்த்தும் இன்றைக்கும் மறக்க முடியாதவை.

-வை.இளம்பரிதி, முன்னாள் துணைத்தலைவர், மீனம்பாக்கம் பேரூராட்சி.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண்: அலசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473, மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

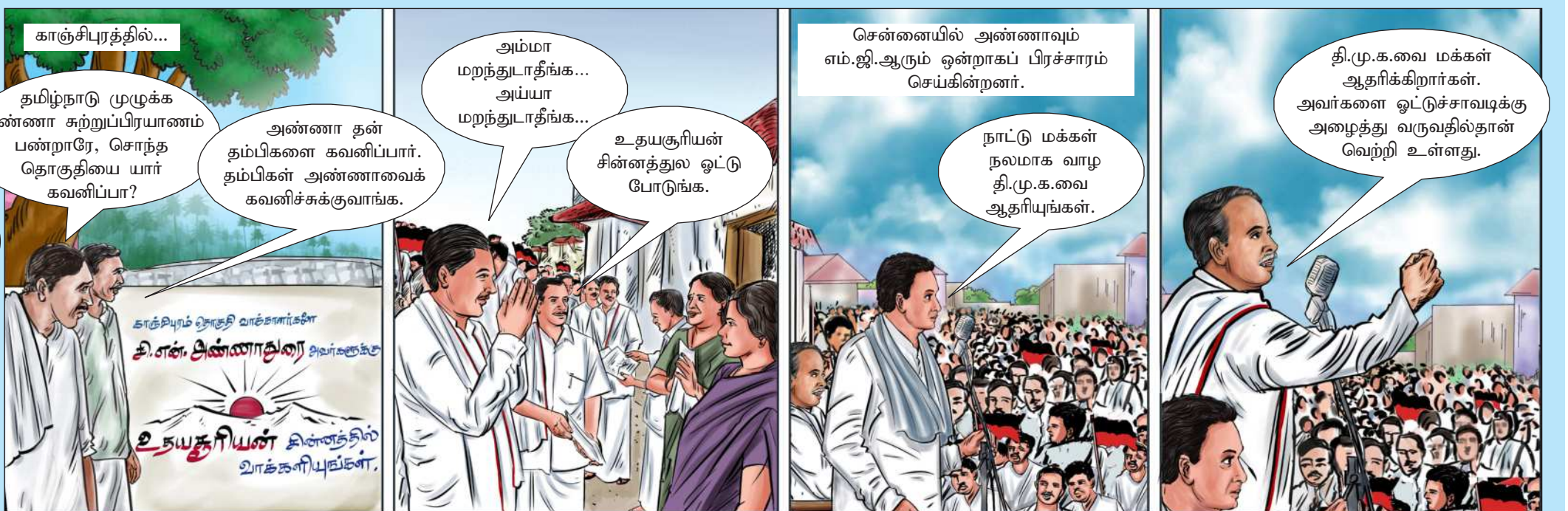
தூத்துக்குடி களத்தில் கலைஞர்!

1949-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17 அன்று சென்னையில் தி.மு.க. தொடங்கப்பட்டாலும், அக்டோபர் 17-இல் தான் தமிழ்நாடுவெங்கும் தொடக்க விழா பொதுக் கூட்டங்கள் நடந்தன. கலைஞர், கோவில்பட்டி, தூத்துக்குடி கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டார். அவருக்கு இணையாகச் சென்றவர் தூத்துக்குடி கே.வி.கே.சாமி அவர்கள். பொதுக்கூட்டம், மாநாடு, போராட்டம், சிறை என எதற்கும் தயங்காதவர் சாமி. அவரைத் தீர்த்துக் கட்ட சிலர் திட்டம் போட்டனர். பேரறிஞர் அண்ணா அவரை ‘இரவில் தனியாகப் போகாதே!’ என எச்சரித்தார். ஓர் இரவு கழக அலுவலகத்தில் நண்பர்களுடன் உரையாடிவிட்டு, சைக்கிளில் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த சாமியை, எதிரிகள் சூழ்ந்துகொண்டு கத்தி, கட்டாரிகளால் குத்திக் கொன்றனர்.

கிராவிடக்தால் வாழ்கிறோம்

396

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்